

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	בבא קמא-שור שנגח את הפרה	מימרא									
רבי עקיבא סבר:	בור ברשותו נמי חייב, דכתיב: (שמות כ"א) בעל הבור, בבור דאית ליה בעלים קאמר רחמנא										
רבי ישמעאל סבר:	בעל התקלה										
	אלא מאי זהו בור האמור בתורה דקאמר ר"ע?										
[רבי עקיבא]	זהו בור שפתח בו הכתוב תחלה לתשלומין.										
רב יוסף:	בבור ברה"י - כולי עלמא לא פליגי דמחייב, מאי טעמא? בעל הבור אמר רחמנא, בבור דאית ליה בעלים עסקין, כי פליגי - בבור ברה"ר										
רבי ישמעאל סבר:	בור ברה"ר נמי חייב, דכתיב: כי יפתח וכי יכרה, אם על פתיחה חייב, על כרייה לא כ"ש אלא שעל עסקי פתיחה ועל עסקי כרייה באה לו.										
	ור"ע?										
[רבי עקיבא]	הנהו מיצרץ צריכי, דאי כתב רחמנא כי יפתח, הוה אמינא פותח הוא דסגי ליה בכסוי, כורה לא סגי ליה בכסוי עד דטאים ליה ואי כתב רחמנא כי יכרה, הוה אמינא כרייה הוא דבעי כסוי משום דעבד מעשה, אבל פותח דלא עבד מעשה - אימא כסוי נמי לא בעי, קמ"ל.										
	ואלא מאי זהו בור האמור בתורה דקאמר ר' ישמעאל?										
[רבי ישמעאל]	זהו בור שפתח בו הכתוב תחלה לניזקין.										
מיתבי:	החופר בור ברה"ר ופתחו לרה"י - פטור, ואף על פי שאינו רשאי לעשות כן, לפי שאין עושין חלל תחת רה"ר										
	החופר בורות שיחין ומערות ברשות היחיד ופתחו לרה"ר - חייב										
[ת"ק]	והחופר בורות ברה"י הסמוכה לרשות הרבים, כגון אלו החופרים לאושין - פטור										
ר' יוסי בר' יהודה:	מחייב, עד שיעשה מחיצה עשרה, או עד שירחיק ממקום דריסת רגלי אדם וממקום דריסת רגלי בהמה ארבעה טפחים										
	טעמא דלאושין, הא לאו לאושין - חייב										
	הא מני? בשלמא לרבה, רישא ר' ישמעאל וסיפא ר"ע אלא לרב יוסף, בשלמא סיפא דברי הכל, אלא רישא מני? לא רבי ישמעאל ולא ר"ע										
אמר לך רב יוסף:	כולה דברי הכל היא, ורישא - שלא הפקיר לא רשותו ולא בורו.										
רב אשי:	השתא דאוקימתא לרב יוסף לדברי הכל, לרבה נמי לא תוקמה כתנאי, מדרישא ר' ישמעאל סיפא נמי ר' ישמעאל, וטעמא דלאושין, הא לאו לאושין - חייב, כגון דארווח ארווחי לרה"ר.										
מיתבי:	החופר בור ברשות היחיד ופתחו לרה"ר - חייב, ברה"י הסמוכה לרה"ר - פטור										
	בשלמא לרבה, כולה ר' ישמעאל היא, אלא לרב יוסף, בשלמא רישא רבי ישמעאל, אלא סיפא מני? לא ר' ישמעאל ולא ר"ע										
אמר לך: [רב יוסף]	בחופר לאושין ודברי הכל.										
ת"ר:	חפר ופתח ומסר לרבים - פטור, חפר ופתח ולא מסר לרבים - חייב וכן מנהגו של נחוניא חופר בורות שיחין ומערות, שהיה חופר ופותח ומסר לרבים, וכששמעו חכמים בדבר, אמרו: קיים זה הלכה זו.										
	הלכה זו ותו לא?										
	אלא אימא: אף הלכה זו.										
תנו רבנן:	מעשה בבתו של נחוניא חופר שיחין שנפלה לבור גדול, באו והודיעו את רבי חנינא בן דוסא.										
[רבי חנינא בן דוסא]	שעה ראשונה - אמר להם: שלום, שניה - אמר להם: שלום, שלישית - אמר להם: עלתה.										
	אמרו לה: מי העלך?										
	אמרה להם: זכר של רחלים נזדמן לי וזקן אחד מנהיגו.										
	אמרו לו: נביא אתה?										
	אמר להם: לא נביא אנכי ולא בן נביא אנכי, אלא כך אמרתי: דבר שאותו צדיק מצטער בו יכשל בו זרעו?										

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	מימרא-statement ■ ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	בבא קמא-שור שנגח את הפרה										
	מימרא										
	נפל לתוכו שור או חמור ומת - פטור מ"ט? לאו משום דלית ביה חבטה									ז	
	לא, משום דלית ביה הבלא.								!		◇
	אי הכי, אם הוזק בו - חייב, הא לית ביה הבלא								ז		
אמרי:	אין הבלא למיתה, ויש הבלא לנזקין.								!		◇
	ההוא תורא דנפל לאריתא דדלאי, שחטיה מריה, טרפיה רב נחמן.										○ ◇
רב נחמן:	אי שקיל מריה דהאי תורא קבא דקמתא, ואזל תנא בי מדרשא אם שהתה מעת לעת - כשירה, לא אפסדיה לתורא דשוה כמה קבי.										■ ◇
אלמא קסבר ר"נ:	יש חבטה בפחות מעשרה.									■	◇
איתיביה רבא לרב נחמן:	היו פחותין מעשרה טפחים, ונפל לתוכו שור או חמור ומת - פטור									■ ז	◇
	מאי טעמא? לאו משום דלית ביה חבטה									ז	